

HULLER I OSTEN

Af Asger Aamund, den 28. februar 2014

EU-kommissionen er meget begejstret for folkestyret. På moderne europæisk betyder 'folkestyre', at folket bliver styret af dem, der ved og kan bedre. Derfor er det naturligvis uacceptabelt og udemokratisk, at schweizerne i en folkeafstemning har sagt ja til, at begrænse den massive indvandring til det lille alpeland. For ti år siden tilsluttede den schweiziske regering sig EU's bestemmelser om arbejdskraftens frie bevægelighed. Man anslog dengang, at Schweiz ville modtage omkring 7 000 indvandrere om året. Sidste år måtte landet lægge hus til 80 000 nye udenlandske arbejdssøgende, et tal som kun en svensker kan elske. Der er således ikke mere tale om indvandring, men om folkevandring. Både tilhængere og modstandere af en folkeafstemning erkender, at den menneskelige flodbølge ind over grænsen har ført til en hård belastning af de offentlige kasser, da langt fra alle indvandrere er kompetente mennesker, der hurtigt finder en plads på det schweiziske arbejdsmarked. Samtidig er lønningerne kommet under pres, huslejerne stiger med raket fart, og der er kaos i trafikken. Der var udbredt frygt for, at de sociale systemer og landets infrastruktur ville bryde sammen, hvis Schweiz blot ville lægge sig på ryggen med alle fire poter i vejret og lade udviklingen gå sin skæve gang. Der var ingen gode råd at hente fra EU. Ganske vist er Schweiz ikke fuldt medlem af Unionen, men er dog med i så mange aftaler, at man godt kunne forvente, at EU ville assistere Schweiz med en løsning, der tillader en betydelig, men ikke ukontrolleret indvandring fra Unionsområdet. Schweizerne fik hverken hjælp eller gode råd fra Bruxelles, men derimod heftig kritik og rasende fordømmelse. EU-kommissær Viviane Reding, hvis foretrukne hvileposition er det røde felt, fik endnu et hysterisk anfald og hvæsende til de uartige schweizere, at EU ikke var en ost med huller, som man kunne smutte ind og ud af efter forgodtbefindende. Men det er ikke desto mindre lige nøjagtig, hvad EU er i forvejen: en fuldfed Emmentaler med masser af store huller. Alene Danmark har boret fem huller i osten, nemlig vore fire forbehold samt bestemmelsen om, at udlændinge ikke kan erhverve sommerhuse i Danmark.

EU kommissionen truer nu Schweiz med en række disciplinarmidler, der skal virke afskrækkende på andre medlemsstater, der kunne blive inspireret til en lille rask folkeafstemning om arbejdskraftens frie bevægelighed. Opinionsundersøgelser viser tydeligt, at hvis man gennemførte folkeafstemninger i Tyskland og Frankrig om samme emne, ville et langt større flertal end i Schweiz stemme for en styret bevægelighed af arbejdskraften i EU området. Det ville nok også blive resultatet i Danmark, hvor skatteyderne hvert år må hoste op med 16 milliarder kroner i støtte til kompetenceløse indvandrere fra ikke-vestlige lande, som en katastrofal immigrationsstrategi har lukket ind i vort samfund. EU-kommissionen vil meget gerne straffe Schweiz hårdt og ubarmhjertigt, men tør næppe iværksætte andet end symbolske aktioner uden reel betydning. Hvis EU lancerer dybtgående sanktioner, vil man fryde sig hos Nigel Farage, Marine Le Pen og Geert Wilders, som ville få det bedst tænkelige udgangspunkt for et endnu bedre valg til EU parlamentet end de har i forvejen. Hertil kommer, at sporene skræmmer fra boykotten af Østrig i 2000. Jörg Haiders Frihedsparti var gået i regeringskoalition med de konservative, og i en komplet idiotisk kampagne besluttede de daværende medlemslande at indlede en kommerciel og politisk boykot af Østrig. Aktionen faldt ynkeligt fra hinanden efter få måneder, men fik det borgerlige, liberale Europa til at vende ryggen til yderligere politisk integration i Unionen. Den britiske regering har meddelt, at man ønsker at genforhandle sit medlemskab af EU efter den planlagte folkeafstemning før 2017. Hvis EU-kommissionen nu indleder en større straffeaktion mod Schweiz, er udfaldet givet på forhånd. Den britiske regering vil aldrig anbringe

landet i en situation, hvor man som en uartig skoledreng må tage imod lussinger fra EU- embedsværket. Modstandere af den eksisterende Unions struktur bliver ofte betegnet 'populister', fordi de mener det forkerte. Men nu har nogle af sværvægterne på den europæiske kulturscene kastet sig ind i debatten. Det drejer sig for eksempel om forfatteren og kommentator i 'Die Welt', Henryk Broder. Det er filosofen Jürgen Habermas og det er den franske intellektuelle superstjerne Bernard- Henri Lévy. Alle tre kommentatorer kritiserer EU for at stivne til i et centraliseret, ufolkeligt bureaukrati, der blander sig i borgernes dagligliv ned i de mindste detaljer med påbud om valg af kondomer og sparepærer. Populister er der endnu ikke nogen, der har vovet at kalde de tre herrer, der alle efterlyser et andet EU, der bygger på ægte demokrati og begejstring hos de europæiske folk. De revolutionære kræfter fra begge sider af det politiske spektrum kommer til at skabe fundamentale ændringer i EU's organisatoriske og politiske struktur. Folkeafstemningen i Schweiz, der i al sin enkelhed handlede om national selvbestemmelse, er kun et enkelt led i den kædereaktion, der nu er sluppet løs. Der går en lige linje fra Østrig- boykotten over Frankrigs, Hollands og Irlands nej til forfatningstraktaten, over den eksplosive vækst af de EU -skeptiske bevægelser og videre til det grusomme nederlag, der venter de EU- glade borgerlige og socialistiske partier ved det kommende EU valg til juni. Dødsstødet til EU, som vi kender det, kan meget vel blive Englands farvel til Unionen i 2017. Det er uafvendeligt, at EU genopstår som en politisk føderation, som udgøres af en mindre koalition af de villige Euro-lande. Der kommer også en koalition af de uvillige, der danner en integreret frihandelszone, hvor man kun samarbejder om de funktioner, der skal sikre et ægte, fælles marked. Her får Danmark sin plads sammen med en række andre lande, der i første omgang har valgt at stå uden for den politiske føderation, som heldigvis tegner til at blive langt mere demokratisk opbygget end Barroso & co forestiller sig. Dette kan de modige schweizere godt tage en del af æren for. Frihed og folkestyre ligger i hullerne i osten.